

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ – ЦЕ НАДІЙНИЙ СПОСІБ ПЕРЕВІРКИ ТА КОНТРОЛЮ, ЧИ ЇЇ ПРАВДИВІСТЬ ДАВНО ВЖЕ ЗАСТАРІЛА?

Ілларіонова О.Ю.

Науковий керівник – Філатова І.О., асистент

Актуальність теми і висвітлення проблематики. Інвентаризація – обов'язковий метод перевірки наявності того чи іншого об'єкта на підприємстві. Вона існує для того, щоб здійснювати контроль та забезпечувати достовірність ведення бухгалтерського обліку і фінансової звітності. Але чи так все прозоро і суворо? Це і належить нам з'ясувати в ході досліджень і аналізу представлених фактів.

Аналіз наукових досліджень і робіт в цій сфері. Дослідженням інвентаризації як способу перевірки і документального підтвердження займалася велика кількість вчених і науковців як наших вітчизняних, так і зарубіжних. Серед них: Ф.Ф. Бутинець, Ю.Я. Литвин, Я.В. Соколов, В.Д. Андреев, П.П. Німчинов, Л.Н. Котенко та інші. Деякі з них досліджують це питання і до сьогодні.

Головна мета контролю за майном підприємства полягає у висвітленні правдивої інформації стосовно достовірності відображення об'єктів щодо наявності та реального стану у бухгалтерському обліку і фін. звітності. Важливою частиною інвентаризації є і донесення висновків проведеної роботи до користувачів цієї інформацією, як до керівництва, так і до органів державного контролю, які мають право на отримання усіх деталей. Інвентаризація є одним з основних методів бухгалтерського обліку, за допомогою якого можна прослідкувати зміни, що відбуваються з майном підприємства. Інвентаризація - це уточнення фактичної наявності майна і фінансових зобов'язань шляхом зіставлення їх з даними бухгалтерського обліку на певну дату.

По видам інвентаризації вона поділяється на повну та часткову. Повна, в свою чергу, передбачає перерахунок усіх товарних запасів, інвентаря, обладнання та інших об'єктів без виключення і в строки, які визначає керівництво. Але обов'язково не менше одного разу на рік, коли як часткова (або оперативна) інвентаризація – це швидка перевірка, виявлення відсутності та нестач, проводиться вибірково не на всіх об'єктах, що мають інвентаризаційний номер. Отже, як можемо бачити з вищесказаного, повна інвентаризація є більш точною, а часткова – лише приклад непрозорості і її необхідність очевидна.

Важливим етапом, що передує інвентаризації виступає так звана підготовка. Під час підготовки усі відповідальні за цей процес особи максимально доводять певні дані до нормального законного виду, виконуючи при цьому коригування «заднім числом», «коригування під-

твердження і переміщення». Тобто коли починається інвентаризація всі вже завчасно знають, яких об'єктів не вистачає і за що необхідно буде розрахуватися. В цьому, на наш погляд, і проявляється уся «непрозорість» інвентаризації.

Таким чином, для підвищення прозорості проведення інвентаризації на підприємстві можна ввести такі рекомендації:

Зобов'язати відділ бухгалтерії слідкувати за строками проведення та повнотою інвентаризації;

Бухгалтерська служба повинна стежити за своєчасним завершенням інвентаризацій і документальним оформленням їх результатів;

Всі виявлені розбіжності між попередніми записами та фактичним станом і наявністю майна обов'язково вносити на рахунки бухгалтерського обліку негайно.

Саме завдяки цим рекомендаціям у кожного підприємства є можливість отримувати від інвентаризації всі необхідні і найкорисніші результати.

ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УКРАЇНІ ТА НІМЕЧЧИНІ

Скворцов С.О.

Науковий керівник – Власова О.Є., канд. екон. наук, доцент

Визначення реального розміру амортизаційних відрахувань – сьогодні одна з найгостріших проблем в Україні. Положення стандарту бухгалтерського обліку №7 «Основні засоби» передбачає такі заходи, але поки що надто повільно втілюються. Саме тому набуває актуальності зарубіжний досвід з питань розрахунку амортизаційних відрахувань. Розглянемо методи розрахунку амортизації на прикладі Німеччини.

Значний внесок у розробку теоретичних і методологічних підходів до вирішення питань амортизації зробили відомі українські вчені О. Бородкін, Ф. Бутинець, М.Василюк, Н. Виговська, С. Голов, Г.Кірейцев, Я. Крупка, С. Мних, В. Орлова, Ю. Осадчий, М. Пушкар, П. Саблук, А. Фукс, П. Хомин, М. Чумаченко, В. Швець та ін. Однак проблеми нарахування амортизації основних засобів є предметом особливої уваги економічної науки, оскільки амортизація як економічна категорія, одночасно виступає як витрати виробництва та як джерело відтворення і, як наслідок, впливає на економічні показники діяльності підприємства. В нашій країні метод амортизації(прямолінійний, зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивний, виробничий) підприємство вибирає самостій-